

Siedem groszy

WIADOMOSCI ZE SWIATA - NAJCIEKAWSZE PROCESY SENSACYJNA POWIEŚĆ
 dziennik ilustrowany dla wszystkich o wszystkim

Katastrofy podpalacz ostrachem Wielkopolski

Zbrodniarz pochodzi z Czeladzi pod Będzinem

Poznań, 20-go maja. Od dłuższego czasu w szeregu miejscowości województwa Poznańskiego zrasował tajemniczy, a nieuchwytny osobnik, który gdziekolwiek się pojawił, przynosił ze sobą nieszczęście, a opuszczając okolice, w której przebywał, pozostawiał zgłiszczą i popioły oraz rozpaczą ludźką.

Osobnik ten mianowicie, prawdopodobnie pod wpływem obłędu zupełnie bez celu, a jedynie dla zaspokojenia swoich zbrodniczych instynktów podpałał domy mieszkalne, stodoły, lub stogi zbóż. Widzenie ognia i zniszczenie sprawiało mu zbrodnica radość. Czynił to zawsze w ten sposób, iż nie można go było schwytać na gorącym uczynku, a po spełnieniu dzieła zniszczenia zniknął jak duch.

Naturalnie, zbrodnica działalność tej tajemniczej postaci wywoływała przestraszczenia i panikę wśród spokojnej ludności. Cała policja została poruszona, wszelkie jednak jej starania napotykały na takie przeszkody, iż żadną miarą nie można było natrafić na ślad zbrodniarza. Siedząco prowadzone było tem, że tajemniczy osobnik zmieniał stale miejsce swojego pobytu i pojawiał się w odległych nieraz od siebie miejscowościach. W końcu zdano ustalić, że zbrodnicy podpalacz od-

znacza się ohydny, niechlubny wygiędem, oraz posiada rudą brodę. Ludność

nawała mu przezwisko „rudobrodego” i strachem go wymawiała.

Oprócz policji zaalarmowano również sołtysów z szeregu miejscowości. Według przypuszczeń władz śledczych, podpalaczem miał być niejaki Jakób Nowak, który przed półtora rokiem zbiegł ze szpitala dla wariatów.

Starania zmobilizowanego aparatu śledczego, oraz policji doprowadziły wreszcie do ujęcia niebezpiecznego podpalacza. Stało się to w miejscowości Gąsawa.

Przy zbrodniarzu nie znaleziono żadnych papierów. Podał się on za 35-letniego Józefa Puchalę z Czeladzi, w powiecie Będzińskim. Przyznał się on do podpalenia w 7 wypadkach. Mianowicie: stogu i młóciarni Jana Michalskiego w Gogulowie, stogu słomy u Derezińskiego w Biskupinie, stodoły u Macieja Fika w Czaruwiewie. Dalej spalił wiatrak w Janowie na szkole Andrzeja Knapistawskiego. W kwietniu podpalił stodołę na szkole pani Pechel. Następnie spalił dwa stogi w Nochowle, a ostatnio w dniu 9-ym maja podpalił ogień w Goryszewie (powiat Mogiła) pod stodołę rolnika Sidorowskiego.

Niebezpiecznego podpalacza osadzono w więzieniu. Ludność województwa Poznańskiego odetchnęła, uwolniona od plagi zbrodniczego czcziela ognia.

W niedzielę urządził Kolejowe Przemysławie Wojskowe na lotnisku w Katowicach wyścig motocyklowy w maskach gazowych. Obrazek nasz przedstawia fragmenty z treningu do tego oryginalnego wyścigu. Od góry zawodnicy na starcie; a dół wypadek jednego z zawodników, który zakończył się jednak szczęśliwie dla zdrowia zawodnika, oraz całość tego motocykla.

Tajna drukarnia komunistyczna we Wrocławiu

Wrocław, 20-go maja. Policja polityczna wykryła i zlikwidowała w 18 km. tajną drukarnię komunistyczną na południowym przedmieściu Wrocławia. Przy tem został aresztowany pracownik, żyd, w którego mieszkaniu znaleziono w wielkiej ilości bibułę komunistyczną. Drukarnia ta odznaczała się masową produkcją ulotek o stosunkach w państwie niemieckim.

Pobyt kpt. Skarżyńskiego w stolicy Brazylii

Rio de Janeiro, 20-go maja. Kpt. Skarżyński pierwszy dni pobytu w Rio de Janeiro poświęcił na składanie oświadczeń wzyty i brat udźał w szeregu przyjęć wydaných na jego cześć. W ciągu trzech następnych dni badał swój aparat. Na początku przyszłego tygodnia lotnik złożył wzyty prezydentowi państwa, a w końcu, tygodnia uda się na kilka dni do Kurybity, skąd pojedzie do Buenos Aires.

Kto wygrał?

Warszawa, 20-go maja. W trzecim dniu ciągnięcia Loferli Państw. większe wygrane padły na następujące numery:
 5.000 zł. na nr. 30723.
 2.000 zł. na nr. nr.: 66965 143259
 1.000 zł. na nr. nr.: 64402 1113...
 112002 130326.
 500 zł. na nr. nr.: 38846 49605 60281
 500 105511.
 Po 400 zł. na nr. nr.: 2138 4317 4338
 27046 33116 44147 49477 52801 61824
 80042 80404 98030 101587 114094 141295.
 Po 200 zł. na nr. nr.: 13295 30660
 41201 99412 105043 115997 143545 152306.
 Po 16682 16948 20222 24488 27021
 10642 41765 44593 47276 48528 49611
 52256 54714 64840 66650 72075 77281
 77790 81979 91431 93657 98801 106188
 122490 125978 126929 131907 131667
 131975 136173 139030 150638.

Wiedeń, 20-go maja. Drugi dzień lotu alpejskiego rozpoczął się startem w Grazu. Warunki atmosferyczne nie poprawiły się. Trasa lądzie przez Celowice (Klagenfurt), Frizach, Linz, Radstadt i Innsbruck. Do konkurencji tej stanęło tylko trzech zawodników. Kpt. Dudziński, Jost powitw i Lombardi.
 Wiedeń, 20-go maja. Blorący udział w locie alpejskim kpt. Dudziński zmuszony był dziś lądować przymusowo w Styrii w miejscowości Volsberg. Lądowanie nastąpiło z powodu uderzenia o tyczkę. Blizszych szczegółów brak, wiadoga jedynie że uszkodzone zostało skrzydło aparatu. Z Grazu do Volsberg przybyli mechanicy, którzy naprawiali aparat polski i sadzą że kpt. Dudziński będzie mógł wkrótce ruszyć w dalszą drogę.
 Wiedeń, 20-go maja. Lotnicy Jostpowitw (Austria) i Lombardi (Włochy) wyładowali dziś o godz. 9:23 w Aspern pod Wiedniem, skąd masą w dalszą drogę do Linz i Innsbruck. Wszystkie samoloty, które doznały wczoraj uszkodzeń, wezmą popołudniu udział w dalszych ch zawodach na trasie Graz, Celowice (Klagenfurt), Wiedeń, St. Pölten, Landstadt, Gastein i Innsbruck. Jutra

wszystkie samoloty startować będą do ostatniego etapu L. J. do Wiednia.
 Wiedeń, 20-go maja. „Der Tag” nadał następujące szczegóły wczorajszego wypadku kpt. Balana: Startując w Baiant pod Treibach, lotnik nie osiągnął odpowiedniej szybkości, zarówno z powodu rozmiękłego terenu i uderzył z całą siłą o drzewo. Aparat został zupełnie straszany, a zbrodnik z benzyną pękł. Benzyna wyciekła i nastąpił wybuch wskutek zapalenia się benzyny o rozgrzane walce. Lotnikom udało się wyskoczyć z płonącego samolotu i nie odnieśli żadnych obrażeń.

Przymusowe lądowanie kapitana Dudzińskiego

Pech lotników polskich w locie alpejskim

Szczegółowy wypadku kpt. Bajana

Znowu katastrofa na „bieda-szybie“

— Dmuch bezrobotnych uległo śmiertelnemu zatruciu gazami

Dnia 20 bm. około godz. 14.30 wydarzyła się na jednym z „bieda-szybów“ w Wieruszku pod Mikołowem straszna katastrofa, która pociągnęła za sobą 6 ofiar w ludziach.

Katastrofa miała przebieg następujący:

Do głębokiego na 8 metrów szybku zjechało w zamiarze wydobycia nieco węgla a bezrobotnych: Szczepan Bernard z Łazisk Górnych, kawaler, oraz Konrad Bańka również z Łazisk Górnych, oboje 2-30 letnich dzieci. Z chwilą jednak, gdy znaleźli się na dole, obydway zaczęli się śmiać i po

krótkim ustąpieniu wydotania się z powrotem na górę, padli na ziemię bez przytomności.

Nieszczęśliwi bowiem nie zdolali na czas zauważyć, że z bocznego ganiku wydobywał się trujący gaz.

Akcja ratownicza rozpoczęła się niestety z pewnym opóźnieniem, Bra-

ła w niej udział kolumna ratownicza z kopalni k.s. Pszczyńskiego.

Mniejwydobył po i pół godzinnej akcji wydobyto na powierzchnię już tylko zmiarę zwłok, obu nieszczęśliwych bieda-szybowców i linie ustawiły się przed frontem smacha od strony łomisk.

Ciała przewieziono do kostnicy szpitalnej w Mikołowie. O. K.

Niedzielny program imprez Ł. D. P. P. na łomiskach katowickich

Program niedzielnych imprez na łomiskach katowickich przedstawia się następująco:

Od podziśniej 15-tej zawody i gry sportowe prowadzi kpt. Schicklingier. — Loty grupowe samolotów wojskowych i Śląskiego Aeroklubu. Następnie odśpiewanie tablicy pamiątkowej pobytu Pana Prezydenta na łomiskach w Katowicach dnia 7. 10. 1927 r. I ku czci kpt. porucznika Żwirki i Inż. Wigury. Chór 1.000 osób z towarzyszeniem orkiestry wykoną: „Gauze Mater“, następnie p. wotowała dokona odśpiewania tablicy. Orkiestra odegra hymn

narodowy. Wypuszczenie gołębi. Przemówienie p. wojewody przed megalon i do radia, poczem chór odśpiewa „Boga Ródzilo“ i Rote Śląska. Delegacje wielkich warszawskich i cywilnych organizacji opuszczają i linie ustawiły się przed frontem smacha od strony łomisk. Akrobacje samolotów myśliwskich eskadry kpt. Bałana. Pokazy motocyklistów K. P. W. i wysiłek w kole łomiskich w maskach i ubraniach ochronnych. Rozdanie nagród.

Loty pasażerskie na samolotach Spółki „Lot“.

Z frontu walki o chleb i pracę

W związku z masowymi redukcjami w górnictwie w Rybnickim Zespole Pracy Zw. Górna, wydelegował swych przedstawicieli do Warszawy, którzy przedłożą m. in. Opiekę So. memoral, w sprawie poleceńa w przemyśle. Delegacja ta będzie przyjęta przez p. ministra Ś. 22 bm. o godz. 11-tej.

W dn. 19 bm. dyrekcja huty „Królewskiej“ zażądała od rady zakładowej wyrzucenia zgody na 15 proc. „dobrowolną“ obniżkę płac, za wypowiedzian, że w razie braku tej zgody nie będzie mogła przetrwać nowych zamówień. Rada zakładowa skłoniła dyrekcję do zwiazków zawodowych z tem żądaniem. Uzy

Groźny pożar tartaku w Ochoju Rybnickim

W dniu 19 bm. o godz. 12.15 wybuchł w tartaku Ludwika Machoczka w Ochoju, pow. Rybnik, groźny pożar, który zniszczył halę maszyn, lokomobile, 2 maszyny rezerwowe, 2 dynamo-motory, heblarnie, ślusarnie, pasy popodowe oraz dach na przeszni 40 metr kw.

niemolekłej strony z Stancyi. Sądoba powstała wskutek pożaru warty około 80 tys. zł. Właściciel tartaku ubezpieczony był w T-wie „Plast“ w ub. roku na 140 tys. fr. szwajk. a wskutek kryzysu zmniejszył kwotę tą z końcem ub. roku na 59 tys. fr. szwajk.

Pożar, który powstał w halii maszyn, ogarnięty został w ciągu dwu godzin przez 5 okolicznych straży pożarnych, a m. in. również przez straż, przybyłą z

W tym roku dochodzący stwierdzono, że zbrodniczym podpaleniem jak i też o oszustwie ubezpieczeniowym, nie może być

Teatr Polski w Katowicach

Niedziela o. 16 „Popolna“ (oprawka); wtorek „Przełom Dookoła“; Środziak „Lądzie na szczytach“ (występ artystów warszawskich).

Wtorek „Jedynakna króla czarnobiał“; Środa „Księżka przeobrażona“ (oprawka).

KNIA
Kawaler: Gajdosił „W śladach śladów“ i „Dobrych ludzi“; Casano „Nasza“, Celosiem „Pracę stopu“, Paleno „Dama w smokach“, Ralio „Delicja miodowa“, Uleio „10 procent dla młodości“, Delicja „Zobowiązań dziewczyny“ i „Płacz“.

Król. Huta „Apollon“ „Sztan szmaragdowy“ i „Płp i Płp dla chłopa i szlachy“, Golosiem „Cztery kwiatki“, „Władcy wędrowni“, Rozmy „Sześć kwiatki“ i „Ladno“.

Bleiskio Apollio „Jedyny Mustang“, Mijskie „Zona a drugi ród“, Mijskie w Białej „On i jego świąt“.

RADIOJ
Niedziela, 21 maja 1933 r.

Katowice. 10 Transmisja odśpiewania z Łowos. 11.45 Odśpiewanie 11.57 Szczęśliwy czas zebrał z Krakowa. 12.15 Porozumienie symboliki. 14 „Zakony Marjańskie w Polsce“. 14.20 Pięć piątek. 14.40 Szerzaka pocztowa. 14.55 Interesujące mądrze 15.00 Maszyn w Warszawie. 15.15 Wzrosty maszyn. 15.30 Pięć maszyn w wsi Marjowej w Krakowa. 16.45 „Jednym ziom i milionem dotknięty“. 17 Rozkład fortelniczek. 18 Muzyka taneczna. 18.20 „Jedny i jeden ślad“. 19 „Przedmowa historyczno-objawowa o kawie i pierwowym polskim kawiarzu“. 19.15 Rozmowa. 19.25 Ślubowisko. 20 „Laska kawalerska“ — opera komyczna. W przewle — komediał sportowy w 11-actwie. 20.00 Wskazania dot sportowe z Łowos. Krakowa. Katowic. Włosa. Łódź i Warszawy. 21 Andrya wołosa. 23.05—24 Muzyka taneczna.

Poszedł na nabożeństwo majowe w czarnym ubraniu i zniki jak kamfora...

W dn. 18 bm. o godz. 14 przyszedł do Wincentego Kosa, zam. w Chorowcu w Baranów Państw. Fabr. Zw. As. mięski Paweł Josko, bez stałego miejsca zamieszkania, który pożyłszy sobie od niego po pozorem adawał się z nim na nabożeństwo majowe, czarne ubranie, czystą koszulę białą, płaszcz granatowy gabar-

dynowy oraz czarne trzewiki. Przywdzawszy te rzeczy, Josko udał się z Kosem do kościoła na nabożeństwo, skąd po zakończeniu wyszł na ulicę. Tam Josko nagle wzmieszł się w tłum L. zniki jak kamfora. W ubranu Kos pozostawił przez zapomnienie 70 zł. Za zbiegiem ślad policyjny.

Wielka firma młynarska systematycznie okradła odbiorców

Dnia 23 bm. odbędzie się przed Sądem Okręgowym w Cieszynie rozprawa karna przeciw młynom parowym Neumann i S-ka z Białej o systematyczne okradanie swych odbiorców na wędze. Mianowicie firma Neumann sprzedawała piombowne wazy z mąką, której rzekomo jako oryginalne mały ważyć 100 kg, tymczasem waga ich wahała się między 92—99 kg.

ważyć 2.000 kg. ważyło tylko, co przy świadkach stwierdzono, 1920 kg. Sprawa oparła się o prokuratora i obecnie będzie sądzona.

Przez kilka lat okradani byli w ten sposób, mogli wszyscy pękliarze i kupcy, którzy na terenie Śląska Cieszyńskiego i zachodniej Małopolski brali mąkę z tej firmy, ponieważ już ustarym zwyczajem, piombownych worków nie wazyły.

Rozprawa odwoławca w sprawie dyr. Ebelinga

Jak się dowiadujemy, wyrok w sensacyjnym procesie Ebelinga został już doręczony. Ponieważ obrona i prokurator wniosli odwołanie przystąpiono do wygotowania uzasadnienia apelacji. Prokurator dr. Nowiury w uzasadnieniu apelacji domaga się ukarania Ebelinga za oszustwem, popełnionem przez fikcyjne wzięcie kapitału zakładowego w wysokości 3 i pół miliona zł. Obrona dr. Ebelinga zaś domaga się zupełnego uwolnienia od winy i kary.

Siedem groszy

Centralna Klatka nr. 1201815510. Tel. 57-67-91

REPERCJACJA	
KATOWICE, UL. MARIACKA 3, TEL. 950	SOSNOWIEC, UL. 3-MAJA 5, TEL. 512
DĄBOWA, UL. STASZCJA 33	CZELĄDZ, UL. BYTOMSKA 56
KRÓL-HUTA, UL. ZJEDNOCZENIA 9 TEL. 655	DYBNIK, UL. ZAMKOWA 9, TEL. 97
BIELSKO, UL. PRZEKOP 11	BEUTHEN, OS. KARL FRANK JOSEPH PL. 75-80-8
POZNAŃ, UL. DĄBROWSKIEGO 76	CZECHOWA, UL. H. M. PANNY 53 m. 16
42-400 W. UL. KARMELIKA 19	ZAWIERCIE, UL. 3-MAJA 9

Niedziela 21 maja 1933	Dziś: Jana Nepom. Jutro: Jędrł pm. Włki r. Wschód słońca: g. 3 m. 56 Zchód: g. 19 m. 57 Długie dni: g. 16 m. 01
------------------------	---

KALENDARZ KSIĘZYCOWY, Wschód księżyca: g. 2 m. 19 Zchód księżyca: g. 17 m. 13

ZMIANA KSIĘZYCA, Wtorek, 16 w. o godz. 13.50 9st. kw. do środz, 24 w. o godz. 11.07 now.

w kilku słowach co się jawnie zdarzyło

— Pod zarzutem kradzieży 25 m. popielicy dokonanej w dniu 19 bm. w składzie Orbschka Bernarda w Katowicach, przy ul. Mysłowskiej 17, przyznanemu Katarzynie Gwondze, zam. w Będzinie, przy ul. 3-Maj 44.

— 9 bm. wieczorem około godz. 22 na drodze w pobliżu stacji kolejowej w Brzezinku pod Mysłowicami nastąpiły zderzenie ladyjki hurmanki Lubaszk Józef i Urbańczyk Józef i Oświeciana, którym sprawcy pod groźbą przetrzymania skazali 10 zł. a kilka papierośnic. W tym celu dochodzący przyznanemu pod zarzutem dokonania tego napadu Hofmanna-ego Wilhelma i Dziągwicki Pawła z Brzezinki, których przekazuje władzom sądownym w Mysłowicach.

— W dn. 19 bm. o godz. 20-45 bezrobotny Stefan Mielniczy z Slesianowice opuszczając się na liście do głębokiego na 20 metr, „bieda-szyby“ pod Slesianowicami, ranał nagie i bez ubrania, a na szczęście, leższe okoliczności.

— Związek Mł. Prac. „Jedność“ Huta Król. Huta odziera w dniu 21 bm. na sali „Hutowa Hrabia Hrabca“ w Król. Hucie — po raz drugie sztukę „Jan Tadeusz Hirabla Klinczok“ (w tym w 13-act. atkach). Początek punktu koncertu godzinie 19-tej wieczorem. Otwarcie kaszy o godzinie 19-45.

— W dn. 19 bm. o godz. 19.45 w budynku dawnego urzędu skarbowego w Mysłowicach przy ul. Połnej zebrał się około 60 młodych ludzi, Niemców, których zwolnił niejaki Franek Szachla. Ponieważ sądowi Mysłowic nie znalazł wszystkich uczestników zebrań, policja zabrano rozwiązania.

— W dn. 18 bm. o godz. 10-45 zmierzono tuż nad brzegiem rzeki Olzy między Ułanym skiem a Kopytówem po stronie polskiej muru sąrowodnego przemyślnika atera. Nakszycy na Powiatowego Górczy, dźwigającego na plecach bal z eżem, przemycionym z Czechosłowacji.

W najbliższych dniach zostaną akty te sprawy przesłane Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach. Rozprawa odwoławcza zostanie wyznaczona prawdopodobnie jeszcze przed wakacjami, do 1933 w czwartek br.

Skarga kasacyjna przeciw wyrokowi jakiego zapadł w procesie Gorgonowej

Z Krakowa donoszą: W ciągu soboty adw. Woźniakowski wygotował ostatecznie tekst skargi kasacyjnej przeciwko wyrokowi, jaki zapadł przed Sądem Prziślegich w procesie Gorgonowej. Skarga ta została wniesiona do sądu w późnych godzinach wieczornych.

Po procesie Gorgonowej niektóre dzienniki podały wiadomość o rzekomym próbnym głosowaniu przysięgłych, które miało wyrazić, że Gorgonowa da się uratować. Po tym próbnym głosowaniu miało zaistnieć dodatkowe pytanie od przewodniczącego trybunału w tym celu, by uzyskać przyznanej łagodniejszej wymiar kary. Twierdzono, że przewodniczący miał się zgodzić na postawienie dodatkowego pytania pod warunkiem, że przysięgli będą głosowali jednogłośnie o winie oskarżonej. Wiadomość tę podano na podstawie rzekomego wywiadu ze zwierzchnikiem ławy przysięgłych, p. Krowickim. Ostatnio kwestie te poruszyła łódzka „Republika” i warszawski „Kurier Poranny”. Wyraził należy wątpi-

wać, czy p. Krowicki, uchodzący za doświadczonego sędziego przysięgłego mógł się w powyższym sensie wyrazić. Jak nas informują, zabierze on niebawem głos, by kwestię owego wywiadu wyjaśnić.

Szkocka mistrzowska drużyna piłki nożnej Glasgow Rangers, zwyciężyła w środę w Berlinie Jedenastkę niemiecką w stosunku 5:1.

Groźna sytuacja pod Pekinem

Z Pekinu donoszą: Sytuacja pod Pekinem stała się coraz groźniejsza. Zanepokojenie w mieście wzrasta z godziny na godzinę. Awangardy japońskiej zbliżają się do miasta z dwóch stron. Władze chińskie przygotowano są na wszelkie ewentualności.

Wyrok śmierci na konduktora tramwajowego

Sąd sowiecki w Tylicie skazał na śmierć przez rozstrzelanie konduktora tramwajowego Joesellana za zawalenie katastrofy, wskutek której zginęło 8 osób a 20 zostało rannych. Wyrok śmierci został wykonany.

Literatka wiedeńska

skazana na 6 miesięcy więzienia
Z Wiednia donoszą: Literatka Róża Meller skazana została wczoraj za oszczerstwo i oszustwo, popełnione przez symulowanie zamachu na swą osobę na 6 miesięcy więzienia. Na wniosek obrocy Meller została tymczasowo zwolniona z więzienia.

3 kpt. Dudziński wycofał się z lotu alpejskiego

Złamane skrzydło powodem wypadku
Z Wiednia donoszą: Kpt. Dudziński nie posiadał przy rozbiegu się samolotu żadnych obrażeń. Po katastrofie rozmawiał telefonicznie z delegatem polskiego Aeroklubu mł. Polurakiem. Powodem katastrofy było złamanie się skrzydła. Wskutek wypadku uszkodzone zostało także podwozie aparatu. Kpt. Dudziński odwołał osobliście sędziowskiego aparatu do Grazu. Przybył do Wiednia kpt. B. Sajak. Jak wiadomo, sz-

motek kpt. Bałana spłonął wskutek zawadzenia o wieżowie. Lotnicy utrzymali się tylko dzięki szybkiemu wycożczeniu z aparatu. W konkurencji biorą udział tylko 2 lotnicy, Josipowicz (Austria) i Lombardi (Włochy). Poza konkurencję biorą udział w tych zawodach jeszcze dwaj lotnicy węgry, dwaj Anglicy Sempil i Gibbon, Węgier Nagzy i Austriak Lowis.

Cztery wielkie zjazdy studentów z całej Polski

Z Warszawy donoszą: W przyszłą niedzielę odbędą się w Warszawie 4 wielkie zjazdy studentów z całej Polski. Zjazd urządziła mianowicie wszystkie Bractwa Pomocy, wszystkie koła naukowe na wyższych uczelniach, wszystkie koła prowincjonalne, istniejące w poszczególnych uczelniach, wreszcie wszystkie korporacje akademickie. Celem tych zjazdów, w których

wzięło udział kilkaset delegatów, w tem około 200 z polski Warszawy, będzie zastanowienie się nad nowymi warunkami życia, jakie stwarza dla stowarzyszeń akademickich, nieuczelnianą stowarzyszeń, obejmujących więcej niż jedną uczelnię, a tembardziej stowarzyszeń ogólnopolskich.

PRZYGODY SPISKOWCÓW I SZPIEGÓW POLSKICH

Cieciczka Piłata z więzienia na Grolmanic

Alzaczek patrzył ze zdumieniem na Piłata, wywijającego radośnie małą piteczkę.
— Oczywiście, że uciekam z toba, — odpowiedział zdecydowanie — chociaż nie wiem jak przedostanie się do moich stron rodzinnych.
— O to nie bój. Jak będziemy na wolności, to o to już ja się postaram.
— Ojaj więźniowie zabrali się energicznie do pracy, by wydosiać się na wolność.
Przepliwowanie kraty nie było rzeczą łatwą. Piłka była mała, z trudem można ją było trzymać w ręce.
Kraty u okna celi, która trzeba było przepłiwować, znajdowała się wysoko, tak, że trzeba było pewnego wysiłku, by się do krat zbliżyć.

Prowanie Kraty wywoływało przenikający zgrzyt. Hałas ten rozlegał się musiał po całym gmachu więziennym.
Więźniowie, wzięli się jednak na sposób. Piłat, by zagłuszyć przeraźliwy zgrzyt pilowania kraty, począł na głos śpiewać.
Śpiew Piłata słyszał kierownik więzienia i pobiegł do więzienia, by zaprowadzić spokój. O wlos, byłby się więźniowie „wspali” z zamierzeniem cieciczki. Kierownik więzienia chodził bowiem po więzieniu tak cicho, że kroków jego prawie nie można było słyszeć.
Na szczęście Piłat, śpiewając, stał pod drzwiami celi i wpytywał słuch, a mając sznur bardzo dobry, pochwylił szmer krowko biegącego do schodów feldwebla.

Alzaczek, który pilował kratę, czerpnął zeskoczył z okna i nim feldwebel otworzył drzwi celi, więźniowie zatrzaskali ślady, mogące zdradzić ich zamiary.

Kierownik więzienia udzielił Piłatowi napomnienia za śpiew, obczył cel i, nie spostrzegawszy się podejrzanego, cele znowu opuścił.

Więźniowie odczekali pewen czas, aż w więzieniu nastąpił znowu spokój, a potem zabrali się do dalszej pracy.
Trwało kilka godzin, nim gruba sztaba żelazna została w jednym miejscu przepilowana. Więźniowie obiecali, że na przypilowanie sztaby żelaznej w drugim miejscu nie starczy czasu. Poza tem w ciszy wieczoru i nocy niedzielnej, szmer pilowania kraty rozlegał się niezwykłe głośno i mógłby planowaną ucieczkę udaremnić.

Postanowiono zatem porzucić na przepilowaniu kraty w jednym miejscu. Sztaby u krat były zrobione z żelaza kutego. Piłat był przekonany, że uda mu się przepilować sztabę żelazną, zgiąć w ten sposób zrobić otwór.

Otwór ten byłby bardzo mały, ale ani Piłat, ani jego towarzyszy więźniowie nie należeli do „grubasów”. Przewidnie mieli smukłą linję swoich kształtów, bo przecięli blisko rok 2 1/2 na dzień więzienną.

Z KRAJU I ZE SWIATA

— Poście ministerstwo Sprawiedliwości rozpoczęło przygotowania do organizacji sądów karbowych, które powstały przy 1-szej Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego. Sędziów uchodzący w skład sądu karbowego został wybrani przez kolegium Sądu Najwyższego.

— Państwowe Zakłady Lotnicze rozpoczęły budowę nowego 10-osobowego samolotu, przeznaczoną dla nocnej komunikacji pasażerskiej. Samoloty spyalne dotychczasowo konstruowali nie dawali przyrządy, zadanajlepszych wyników i dlatego nie można ich było dotąd wyzyskać praktycznie.

— W sobotę przed południem w sali Dettlary Świączarskiej w Warszawie odbyło się drugie kolegium zebranie zjazdu gospodarstwa BB. Zjazd zakończono bez rezytacji. Przewodniczący poszczególnych komisji ujęli wyzniki obrad w postaci sprawozdań, w których zrealizowali w ogólny sposób przebieg dyskusji i wyrażali się o problemach. Imieniem kolegium Rolnej złożył sprawozdanie p. Lechucki, imieniem Przemysłowo-Handlowej — poseł Mielnicki, imieniem Finansowej — p. Stefan Starycki, imieniem Samorządowej — p. Jarosławski, imieniem Komisji Rolniczej — p. Małdejski, poczem p. Ignacy Manuszewski przedstawił ogólny sprawozdanie z prac zjazdu.

— Komisja ektyków Konferencji Rozbrojenowej rozpatrywała na ostatnim zebraniu sprawę organizacji przysposobienia wojskowego w Polsce. Na zasadzie powziętej uchwały zatwierdziła projekt do stanu etatowego 9,300 osób. Wniosek delegata włojskiego o zaliczenie Polsce 13 tys. osób do stanu etatowego nie został przyjęty.

— Przy przepełnionych trybunach i wielkimi napięciami zebrania się 19 bm. po południu na posiedzenie jawne komisji główna Konferencji Rozbrojenowej pod przewodnictwem ministra Hendersona. Przewodniczący, otwierając posiedzenie, odczytał orzeczenie prezydenta, w sprawie, wyrażał on podziękowanie w imieniu komisji pod przewodnictwem prezydenta Stanów Zjednoczonych wystąpił w przeddzień rozbrojenia. Następnie Henderson przedstawił sprawozdanie z prac komisji, poczem odczytał porządki, ażeby uwzględnione w angielskim projekcie konwencji rozbrojenowej. Przewodził do ostatniej mowy kanclerz Rzeszy Hitler. Henderson zaakceptował znaną, że przesyła on mied noie nadziei, stwierdził, iż nie może być Niemcom przyznane ródnowprowańdzenie pod postacią dopuszczania do zbrojenia się Niemiec. Hitler wskazał mowa na niezmierną doniosłość decyzji, które mają być powzięte w najbliższych dniach. Po mowie Hendersona, potocznie się dyskusja, w której wzięli udział przedstawiciele poszczególnych państw.

— Dotychczasowym nadprezdyentem G. Śląska dr. Łukaschek, złożony został z urzędu Łukaschek zwołany był do centrum. Jako następcę jego, wymieniał obecnego nadprezdyenta prowincji Dolnośląskiej Brucznaker.

— Dotychczasowe wyniki politycznej wewnętrznej w Z. S. S. R. wyrażają się w podpisaniu 600 milionów czerwonych. Ludność chińska żołtkoite polityczną.

Nim jednak zabrano się do wygładzenia sznury, więźniowie poczęli pisać listy. Znajdowali się bowiem na drugim piętrze więzienia. Trezba było zrobić około 12-metrową linę.

Więźniowie podarli koce, sienniki i przeszedli ją w pasy i je związywali. Gdy to jeszcze nie starczyło, wpleciono do linki dwa reżniki.

Porządkiem, gdy około godziny 6-tej po południu podano kolację, więźniowie nanieśli do celi duzo wody. Woda ta służyła więźniom do namoczenia liny, przez co spętwiano jej wytrzymałość.

Około godz. 9-tej wieczorem zabrano się ostatnie promienie słońca. Zapadła noc, stosunkowo wzdna, chociaż księżyc nie świecił.

W celi, gdzie znajdowali się więźniowie, było bardzo ciemno, bo przed zakratowanym oknem mieściła się białszana skrzynia, uniemożliwiająca więźniom wyglądanie na cmentarz i ewentualnie komunikowanie się z ludźmi poza murami więzienia.

Piłat użył w swoje siły, zabrał się do pracy, by zgiąć kratę, zniknąca się poza oknem. Okna więźniowie nie otwierali się wcale. Tylko górna część okna, o małych w żelazne ramy opartych szybach, można było otwierać w formie spuszczonej się klapy. (Ciąg dalszy nastąpi.)

Wojna tajemnicza

dramata weselnego w Bogucicach

Łuski wystrzelonych nabojoj zradzają morderce

W dniu 12 lutego br. odbywała się w Katowicach-Bogucicach w domu Jana i Rozalii Furgołów (Katowicka 16) po ślubie 28-letniego robotnika Teodora Rzepki z 20-letnią Florentyną Furgołówną zabawa weselna w zamkniętym kółku. Rodzina Rzepki nie była zadawolona z wyboru syna Teodora, abowiem był on jedynym wychowankiem matki, brata Karola, drugiego niewidomego brata i 16-letniej siostry Jadwigi, wszystkich bez pracy.

To też w czasie zabawy weselnej dochodziło kilkakrotnie do ostrej sprzeczki, w wyniku której matka pana młodego zabrała swego syna Karola i opuściła dom weselny.

również na smuceniu kilka kradzieży z włamaniem. Następnie przyrzucono imieszce wspólników Grzybowskiego robotnika Feliksa Nielede z Bogucic i Eryka Szepana z Zawonia.

U Grzybowskiego zakwestionowano rewolwer z 12 nabojami w dwu magazynkach. Wspólnicy Grzybowskiego zeznali

jednak, że Grzybowski posiadał 7 naboł. Ciekawa policja poczeła więc śledzić, gdzie podziarała się reszta ładunków. Okazało się, że znalezione łuski w chlewie Majorowej, gdzie zastrzelono świnię, pochodzą z broni, zakwestionowanej u Grzybowskiego. Pozostało więc do wyjaśnienia, gdzie podziaryły się ostatnie dwie łuski.

Po dokładnym zbadaniu okazało się, że znalezione dwie łuski przed domem weselnym Furgołów, pochodzą również z parabellum, znalezionej u Grzybowskiego. Wobec tego zachodzi przypuszczenie, że Grzybowski jest sprawcą zastrzelenia Kosmali i postrelenia Furgoła. Łuski wysłano do dokładnej ekspertyzy do Warszawy w sobotę siedzia śledczy S. O. w Katowicach otrzymał orzeczenie rozpoznawcze, z którego wynika, że morderstwa na osobie Kosmali i postrelenia Furgoła, dokonano z broni Grzybowskiego.

Smiertelne strzały

W kilka godzin później, gdy goście weselni zabawiali się w najlepsze, przybył pod dom weselny kółko nieznanymi osobnikami, którzy na podwórzu poczęli się awanturować. Wobec tego goście weselni wraz z penem młodszym i starostą weselnym Stanisławem Kosmalą udali się na podwórze. Po chwili zaczęły się pościgi za uciekającymi napastnikami, podczas którego padły strzały. Jedną z kul został ugodzony w pachwinę i pecherz starosta starosta Kosmala, a drugą brat młodej pany Emil Furgoł w lewą nogę poniżej pachwiny.

Cieżko ranną Kosmalę zmarł w drodze do szpitala, zaś Emil Furgoł po kilkunastu dniach pobytu w szpitalu wrócił do zdrowia. Sprawcy krwawej awantury pozostali prawdopodobnie niewyśledzeni, gdyby nie przypadek.

Na tropie bandyty

Wydział śledczy w Katowicach dowiedział się, że w Bogucicach ukrywa się i „działa” od 1931 r. poszukiwany przez władze bandyta 40-letni Ignacy Grzybowski, który odsiedział już karę 15 lat ciężkiego więzienia za zabójstwo i poszukiwany był od 1931 r. przez prokuraturę S. O. w Katowicach celem odparowania kary kilkunastu lat więzienia, oraz przez Wydział Śledczy za dwa napady rabunkowe i morderstwo, popełnione 31 marca ub. r. na osobie Dalewskiej Antoniny w Siemonej (woj. Kieleckie).

Aresztowanie zbrodniarza

Pewnej nocy Grzybowski pojawił się w Welnoucu. Na miejsce udali się komisarz Brodniewicz z Wydziału Śledczego z funkcjonarzem Brodniewiczem na czele, którzy zauważyli bandytę nad ranem, wkraczającego do jednego z domów przy ul. Józefa Bedera. Policja bandytę uchwyciła i uziębła, sprowadzając go do Katowic. W tym celu dojechał zastawiony, że Grzybowski dokonał kradzieży wartej na szkodę Majorowej z Debu. Wierpca Grzybowski zastrzelił (I) na miejscu z rewolwera typu „Parabellum”. Miał on

Pomyślne położenie finansowe

zakładów ubezpieczeń pracowniczych umysłowych

Z Warszawy donoszą: Zakłady ubezpieczeń pracowniczych umysłowych przeprowadziły obecnie studia nad zrównoważeniem swego budżetu. Wskutek podwyższenia składek i obniżenia świadczeń dochodowości zakładów polepszyła się tak dalece, że nietylko będą one mogły pokrywać bieżące wydatki, ale także będą mogły zwrócić Funduszom

Emerytalnym 10, co z nich zabraly na zapomóg dla bezrobotnych. Podobno ma być także przywrócone bezrobotnym pracownikom umysłowym prawo do 9-ciomiesięcznych zasiłków. Liczba jednak korzystających z zasiłków znacznie się obecnie zmniejszyła, skutkiem wymagania 12-ty miesięcy składowych.

Wiedziczka nauczycieli czechoślowskich w Polsce

W bieżącym miesiącu przybyła do Polski wiedziczka nauczycieli czechoślowskich, której wleciał się zebranie się z naszymi instytucjami kulturalnymi, zamierzając się ze szklaną polską, w szczególności zaś bliższą zebranie się ze szkolnictwem polskim, oraz nawiązanie ściślejszego kontaktu z nauczycielstwem polskim.

Zniknięcie Harrimana

Ucieczka czy samobójstwo oszukanego bankiera?

Z Nowego Jorku donoszą: B. prezes banku Harrimana, Józef Harriman, który z powodu fałszerstw i sprzeczliwych został uwieziony, a następnie za kaucję i 5 tys. dolarów z powodu choroby zwolniony, znikł na-

gle z prywatnej kliniki, w której się leczył. Pozostawił on 5 listów, z których wynikałoby, iż Harriman popełnił samobójstwo. Policja prowadzi poszukiwania za zaginionym.

Drzewo, które płacze krwawymi łzami

Jeden z amerykańskich naturalistów, podróżując po Grewji, zauważył przypadkowo nadekno mlm starożytnego Akropolisu w Atenach przybrał formę drzew, które, gdy dotręta, płaczą krwawymi łzami. Rośliny te, gdyż drzewa to wyrastały z ziemi co roku w pierwszych dniach czerwca i bardzo szybko przetrwały, aż do czasu, gdy wzięto je do muzeum, skąd przeniesiono je do kwiatuszków. Gdy dnie są zupełnie pogodne i słoneczko przgrzewa, pod wleczką z tych skrzypów wędrują krople na ziemię krople czerwonego płynu, zupełnie odpódnego do krwi. Gdy lato się kończy, drzewo stopniowo przestaje wydawać ten płyn, aż mierzwięca zaczyna wędrować, gdzie opadają, a cały przed przynęsa się ku ziemi, aby po paru dniach zupełnie zamrzeć. Płacz tych roślin jest wspaniały widok. Krawców nazywają to rośliny „drzewem przetrzaskań” albo „krwawym krwawo płaczącym”.

50 komunistów w więzieniu

Echa zamordowania szturmowca oraz policjanta niemieckiego

W związku z zamordowaniem w nocy 30 stycznia br. członka szturmowców hitlerowskiej Majkowski i starszego funkcjonariusza policji Zaurtza w Berlinie, zostało aresztowanych 50 komunistów. Wobec popeł-

nienia tej zbrodni w dziednicy, zamieszkanek przez komunistów, istnieje wszelkie prawdopodobieństwo, iż sprawcami mordu są komuniści. Śledztwo w tej sprawie nie jest jeszcze ukończone.

PIQUKI

REFORMACKIE

łagodnie przeczyszczają żołądek

Z ZAKONNIKIEM

„Maraton tańca” zakazany przez policję

Z Warszawy donoszą: Odbywający się w cyrku warszawskim już przeszło od 2-tych tygodni „maraton tańca” zorganizowany przez przedsiębiorcę wrocławskiego, a polecający na tańcu niemal bez wychylenia kilkunastu par, uoblegających się o narażoną narzędną, wzbudził w Warszawie wiele uwag krytycznych i protestów, że ostatnie kilka wiecz. policja zakazała dalszego „maratonu”. Sprawy przedsiębiorcy za bieżącą oлонę do niedzielnika, aby odłączyć jeście zarobek od publiczności w niedzielę.

Wojna tajemnicza kłopotów wronnych

Gdzie się podział skarb zamurowany w gmachu konsulatu norweskiego w Moskwie

Na początku rewolucji komunistycznej w Rosji ukryto w różnych miejscach mnóstwo kłopotów, których właściciele liczyli na to, że rzady bolszewickie długo trwać nie będą i że znów królestwo znajdzie się w ich rękach. Ale bolszewicy utrzymali się u władzy, a ukryte skarby stały się niedostępne dla właścicieli. W niedawnym wypadku skarby le przepały, bowiem obecnie nie można stwierdzić miejsca ich ukrycia, tamże gdzie znajdowali się w miedzianych zmarli. W innych wypadkach zaś, ludzie którzy wiedzą, gdzie skarby są ukryte, mieszkają poza granicami ZSSR a niekiedy z nich od czasu do czasu usilnie odtykają przechowywane w ukryciu majątek.

Jednej takiej próbie odpowiada parzyste pismo rosyjskie „Poślednia Nowosti”, na którego odpowiedzialność zamieszczamy poniższy opis w sprawie przeniesionych do Rosji rumuńskich kłopotów koronnych, o czym już w swoim czasie krótko podawaliśmy:

„Kiedy podczas wojny światowej — pisze wspomniane pismo — wywołano skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu zamurowanego skarbu „wiedział tylko jeden człowiek w Moskwie a mianowicie dawny pracownik norwieskiego konsultatu. Rosjanin, który do Norwegii nie wyjechał, przed śmiercią powierzył tajemnicę norwieskiemu obywatelowi K., który urodził się w Rosji i tam spędził całe życie. Jemu też wręczył ścisły plan miejsca, w którym skarb został ukryty. W roku 1922 K. następnie uzyskał pozwolenie na wyjazd i w 1918 i konsul norwieski zmuszony był opuścić Rosję sowiecką. Wówczas kłopoty w tajemnicy przed rządem sowieckim zamurowane zostały w ścianie wspomnianego domu w nadziei, że przecie kiedyś uda się ich kiedyś wywieźć. O istnieniu

Nieźmiele i imprezy sportowe

na boiskach, kortach i bieżniach

Jia Śląsku

W dalszym ciągu rozgrywek piłkarskich o mistrzostwa Śląska dziś odbędą się następujące spotkania:

Lia Śląska: Naprzód — IFK; BBSV. — Orzeł Wehnowicki; AKS. — KS. 20 Siemianowice — Śląsk Świętochłowicki; Kolejowa PW. — KS. Górzów.

Klasa A, grupa I Polityczny KS. — KS. 20 Rybnicki; Śląsk Siemianowice — Pogoń Katowice; KS. 20 Bogocice — KS. 22 Mała Dąbrowka; Naprzód Katowice — KS. Dab.

Klasa A, grupa II: Diani. — Ligołanka, na boisku Diani o godz. 17; Silesia Parusowice — KS. 24 Szopienice; ZPS. Król. Huta — KS. 69 Mysłowice; Iskra — KS. 06 Mysłowice.

Klasa A, grupa III: Kresy Król. Huta — Odra Szarlej; KS. Tarn. Góry — Haller Wilk. Haidulki; Zgoda Bieszkowice — Pogoń Nowy Bytom; Silesia Zagłębiński — IKS Tarn. Góry; Wawel Nowa Wieś — Jedność Michalikowice.

Piłka nożna w S. M. P.

Ligowe rozgrywy SMP, przyniosą w niedzielę następujące spotkania: w Król. Hucie na Klimczoku: SMP „Promień” — SMP „Odra”; w Wodzisławiu: SMP — SMP Radlin; w Orzeszu: SMP — SMP Łaziska Średnie. Początek spotkań o godz. 17-tej.

Okręg Katowicki w Piotrowicach: SMP — SMP Kozłowski; w Panowicach: SMP — SMP Czerniawa; w Wyrach: SMP — SMP Łaziska Dolne; w Podlesiu: SMP — SMP Czuchów; w Łaziskach Gł.: SMP — SMP Gardawice. Początek zawodów o godz. 17-tej.

W Orzeszu o godz. 18-tej: SMP Ib — SMP Łaziska Średnie Ib.

Okręg Katowicki w Katowicach: SMP — SMP Marszałki; w Katowicach III: SMP — Siemianowice „Zorza”. Początek o godzinie 17-tej.

Okręg Kociołkowski w Rudzie o godz. 18: SMP. N. M. P. — SMP. Orzów Ib.

Okręg Mysłowicki w Kopalnicach: SMP — SMP Koszowaty; w Bleranu Starym: SMP — SMP Nowy Bleran. Początek o godz. 18-tej.

W Zagłębiu

Dziś w Zagłębiu rozpoczyna się druga seria rozgrywek o asocjacyjny tytuł mistrza kl. A.

Kluby podzielone na 2 grupy stała ów boju, czyniąc szczególnego przygotowania, celem zdobycia cennych punktów, tembardziej, że dotychczasowa sytuacja dotychczas jest niewyważona, a do tytułu mistrza pretenduje aż 6 drużyn. W Sosnowcu o godz. 17-tej OKS walczy z Unią o prowadzenie, równocześnie zaś Polonijcy na swym boisku w wojowaniu z Zagłębiem uświadnią swą obojętność. Forma bowiem każda przewidywać zwycięstwo biało-niebieskim.

W Będzinie walka lokalnych rywali Hakończ z Sarmacją będzie obzornie zainteresowanie sportowców, tembardziej, że obydwie drużyny z równa bilansa punktów walczy o tytuł mistrza.

W Grodnicy plantowane zadanie będzie miał Solway z Makabi. Chociaż drużyna żydowska potrafią egzystować niepodobnie. Ruch I Zagłębia przegra z Makabi.

Na stadionie Unii o godz. 10 rano odbędzie się zjazd.

dziś się ciekawy mecz kandydatów na mistrza kl. B. Czarni — Piomieni. Siedzi p. Maźnar. Dziś w Będzinie Brywna gra z Gwardią o mistrzostwo kl. B.

SATURN — SWIT.

Dziś o godz. 12 drużyny powyższe walczy o mistrzostwo kl. B. na stadionie „Unii” w Sosnowcu.

W grupie częstochowskiej

Dziś, w niedzielę, 21 bm. odbędą się w grupie częstochowskiej kl. „A” dalsze rozgrywki o mistrzostwo.

W Częstochowie na boisku SMP o godz. 4:30 po pol. mecz Victoria — Skra; na boisku mieście na Zawodzin o godz. 4 po pol. Taryjei — Myszków.

W Zawierciu o godz. 5 po pol. Częstochowska — Warta.

Ze względu na to, że waktower Warty ze Skra został afluowany, zawieranie będą za wszelką cenę starań się stracone miejsce w tabeli odzyskać.

W Radkowskim mecz towarzyszy „Brygada” (Częstochowa) — „Hakończ”.

W Kraju

W Łodzi mecz ligowy LKS — Pozoń. We Łwowie mecz ligowy Czarni — 22 np. W Krakowie mecz ligowy Garbarnia — Cracovia.

W Poznaniu mecz ligowy Warta — Ruch. Wista gra w niedzielę z FC. Antwerp w Antwerpii.

W Łodzi mecz bokserski Skoda — komb. drużyna Kozłowski.

W Warszawie mecz ligowy Legia — Warszawianka.

Zawody o mistrzostwo tenisowe Śląska

Klasa I: KS. 06 Katowice — Stadion Król. Huta; KS. 06 Mysłowice — Biało-Zieloni Król. Huta; Pogoń Katowice — B. B. Z. T. Bieleski.

Klasa B: grupa I: Kl. Ten. 98 Cieszyń — Hikoł Bieleski; rez. BBT. — KKT. rez. — Grupa II: Bieło-Zieloni Król. Huta rez. —

Stemhanowicki K. T.; Śląsk Tarn. Góry — Victoria Częstochowa; Stadion rez. — KS. 06 Katowice rez.

Grupa III: Rybnicki KT. — Kofalowe PWN. Katowice; Polityczny KS. — Raket Katowice; KS. 06 rez. Mysłowice — KS. Różański Katowice.

Zawody lekkoatletyczne w Król. Hucie

Król. Huta Stadion. Mistrzostwa Juniorów i C. klasy SOZLA. Początek o godz. 9 rano.

Wyścigi kolarskie w Sosnowiu

Dziś o godz. 7 rano odbędą się szosowe wyścigi kolarskie o mistrzostwo S. T. S. „Unii” w Sosnowcu. Start i meta w Sosnowcu, odmetek w Szawcach.

Trasa wynosi 51 km. Po południu nastąpi wręczenie nagród zwycięzcom.

Z boisk piłkarskich Śląska czeskiego

Interesujący mecz w czeskim okręgu piłki nożnej I A kl. odbędzie się w niedzielę o godz. 17:30 między „Polonią” (Karwinia) — S. K. Frysztal.

Mecz mistrzowski II klasy, także się odbędzie za następujące: „Sila” (Karwinia) — S. K. „Odra” (Pudów); „Sila” (Trzyńc) — S. K. Czeski Cieszyń; Pogoń (Trzyńc) — S. K. Horni Sladka.

Mecz mistrzowski III klasy: P. K. S. Łazy — SK. Rybnicki; PKS. Lechia Orma Sucha — SK. Sparta Szonow; PKS. Cz. Cieszyń — SK. Dobry; PKS. Ruch Bogumia — SK. Łazy.

W czwartek, 25 bm. odbędzie się ciekawe spotkanie pomiędzy KS. Dab — Polonia Karwinia.

Nowy mistrz Europy ciężkiej wagi w boksie Paolino, który w Madrycie w 15 rundach odniósł zwycięstwo punktowe nad dotychczasowym mistrzem Pierre Charles

Walne zebranie Sl. O. Z. Boks. w Katowicach

Dziś, w niedzielę, 21 bm. o godz. 10 przed południem, odbędzie się w Katowicach w sali konferencyjnej Szkoły Pol. przy ul. Bartosza Głowackiego Roczne Walne Zebranie Śląskiego Okręgowego Związku Bokserskiego. Mimo kolosalnych wysiłków obecnego zarządu w ubiegłym sezonie około rozwoju naszego sportu, nie zdążył jednak wszystkich klubów pod jednolitym względem zawodowic, tak, że ci ostatni zapowiadają ostrą opozycję, która w przeciwnieństwie do lat ubiegłych zamierza już przed wpisaniem na się obrod. Dziwem jest tylko wyzwanie, że wśród opozycjonistów wprowadzają lement ludzi, którzy już dawno wimi stac poza nawiasem uczynnych sportowców. Zdaje się, że opozycjonistów wyliczanie zależy na wykorzystaniu sytuacji, by móc potem zwiazek prowadzić nad nią swoich osobistych celów.

Spotkiwamy się jednak, że delegaci w zrozumienu dobra naszego bokserskiego poprowadzą obrady w sposób rzetelny i wybiora taki zarząd, który da racjonalnie pomyślny pracy.

Rekord światowy w skokach

Podczas zawodów lekkoatletycznych w Chicago, amerykański Orłów pobili rekord światowy w skoku o tyczce, osiągając 4,34 metr. Jest to już drugi rekord światowy w skokach, osiągnięty w ciągu tygodnia, a miesiąc temu w Warszawie Polak pobili rekord w skoku wzwyż, osiągając 204,5 cm.

JEDRZEJOWSKA WYJEZDZA DO PARYZA, na międzynarodowe mistrzostwa Francji w tenisie. Na tychże mistrzostwach barwy polskie będą reprezentował Hilda i Toczyński, który onegdaj opuścił już Polskę i wyjechał do Paryża. Partnerka „Jadzi” w dobie będzie znana tenisistka Paryż (Szwajcaria).

Nowiny sportowe z Krakowa

LEKHOATLEGI CRACOVII, którzy mieli wyjechać na rewanżowe spotkanie do Brna (Czesochłowacja) z Wysocko, Sporten dnia 25 bm. odwołali swój wyjazd. Powód... trudności pasportowe... Jest to — po „Warszawiance”, „Wisła”, i Heluzian, — już czwarty wypadek, gdzie władze odmawiają algowych pasportów. Główna propaganda Polak, zaręcznie...

SEKCIJA PIĘSIARSKA W. M. C. A. — jak się dowiadujemy z miarodajnego źródła — ma być rozłożona. Kraków posiadający zaludniew 4 drużyny bokserkie, zmniejsza stan posiadania o 26 procent. Seniatki.

NOWE WŁADZE KRAK. O. Z. B. Walne Zgromadzenie Krak. Okr. Związku Boks.

wybrało nowy zarząd, który przewodniłwa się następująco: prezes — miodr. Częstochowski („Wawel”); I wicepr. — Choozer („Wawel”); II wicepr. — Inż. Siódmek („Makabki”); sekretarz — sierż. Zakrzewski („Wawel”); skarbnik — Rubiński („Makabki”); komisarz — Trąpczyński („Wawel”); gospodarz — Hirsch — „Makabki”; kapitan związku — kap. Blachaczek (niezaw.); wydział sportowy — Kupier („Wawel”), wydz. spraw. sezw. — agn. Mroska („Wawel”). Komitę rewiz. — dr. Haber („Makabki”), sierż. Kozłowski („Wawel”) i inż. Fajtek („Makabki”). W nowym zarządzie udział brał przewodniczący wyzn. zarządzie udział brał przewodniczący „Wisły” klub trzeckiego klubu bokserskiego Krakowa.

Przygodki bezrobitego Froncka

Chłopcy widzą, że „nie dzwonić” przy szafku jest napisane. — Czuję to — mówi jeden z drugim — czy wszystkie jest zakazane o dzwonić.

— Na prośbę ciemnym światła, my będziemy sobie dzwodzić! Komu się to niepodob. — ten nas może potem gonć.

Chłapka chłopcy do kół, każdy dzwonił na ochotę. Kłód to jednak naszym chłopcom nie dzwonić zadzi robotę?

Ach, tu sprawa się wyjaśnia! Wszak to Froncka pomysł nowy, który kółkamiem malca nie zaprzęta sobie głow...